

Sygn. akt III KK 669/22

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **W. S.**

po rozpoznaniu wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 lipca 2022 r.,

sygn. akt IV Ka 196/22, utrzymującym w mocy wyrok

Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II K 196/21, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 lipca 2022 r., sygn. akt IV Ka 196/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II K 196/21 W. S. został skazany za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. na karę roku pozbawienia wolności. W miejsce kar jednostkowych wymierzono mu karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono stosowne środki karne i środek kompensacyjny.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wywiódł obrońca skazanego, opierając ją na zarzutach obrazu art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 k.p.k. oraz art. 170 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. Skarżący, wnosząc o uchylenie wyroków sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi

Rejonowemu w Gryficach. W odrębnym piśmie złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu tego wniosku powołał się na względy zdrowotne skazanego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy. Przy podejmowaniu decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotnych jest szereg czynników, takich jak ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia. Zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego i wysokim stopniu prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionej na korzyść skazanego kasacji, możliwym do stwierdzenia bez merytorycznego jej rozpoznania. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnej odpowiedzi na kasację do trafności stawianych w niej zarzutów, ocenił wniesioną kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym.

Co zaś się tyczy eksponowanych w uzasadnieniu wniosku problemów zdrowotnych skazanego, to jeżeli one występują, mogą stanowić podstawę do stosowania odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego, co nie leży w gestii Sądu kasacyjnego

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

